

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6449

гр. София, 28.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в закрито заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

като разгледа дело номер **5249** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4, вр. с ал.2 от АПК.

Образувано е по жалба В. Г. Р.-А. и Г. А. А., чрез упълномощен процесуален представител- адвокат Л. Г. от САК, срещу Заповед № РНД24-РД56-190 от 23.04.2024г., издадена от Кмета на СО- район „Н.“, с която е прекратено наемното правоотношение с двамата жалбоподатели, възникнало, на основание настанителна заповед № 3 от 12.01.2011г. и договор за наем от същата дата за възмездно ползване на жилище частна общинска собственост, находящо се на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Иска се отмяна на оспорения административен акт, като незаконосъобразен по изложени в жалбата съображения.

В жалбата е инкорпорирано и особено искане, а именно за спиране на допуснатото по силата на чл.46 от Закона за общинската собственост предварително изпълнение на заповедта. В конкретният случай, срокът за освобождаване на имота е едномесечен и започва да тече от датата на получаване на заповедта. Доводите на жалбоподателите относими към това искане се изразяват в тезата, че за тях биха настъпили значителни или трудно поправими вреди, противопоставими на защитаваните от закона интереси, по аргумент от чл.46 от ЗОС, вр. с чл.60, ал.1 от АПК. Сочи се, че предвид липсата на „безспорни доказателства“, че двамата наематели /жалбоподатели/ притежават други годни за обитаване жилища, допуснатото от закона предварително изпълнение би могло да им причини такива вреди. Наред с това, фактът на спиране изпълнението на заповедта няма да затрудни или осуети реализирането на правата и задълженията, които произтичат, а в случай на отхвърляне на оспорването от закъснението на изпълнението няма да се причинят вреди на държавата, които да са трудно поправими.

АССГ, Второ отделение, 53 състав, за да се произнесе по искането за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на заповедта, съобрази от

фактическа и правна страна следното:

С настоящият съдебен акт съдът следва да се произнесе само по инкорпорираното в жалбата искане за спиране на предварителното изпълнение на административния акт, допуснато от закона.

В тази връзка, следва да се отбележи, че оспорването е процесуално ДОПУСТИМО. Налице са всички кумулативно изискуеми предпоставки за допустимост на жалбата и отсъстват отрицателни такива.

Актът е постановен на 23.04.2024г. и е връчен на 08.05.2024г., макар в известието за доставяне да е отразена невярно тази дата- „08.04.2024г.“ В подкрепа на тази констатация е и положеното пощенско клеймо от 09.05.2024г., а не на дата от м. април 2024г. Нещо повече, на посочената в разписката дата, на която жалбоподателят В. Р. е получила заповедта връчването е обективно невъзможно, защото тази дата предшества с 15 дни датата, на която е издадена заповедта, т.е. не би могло да се връчи заповедта преди да е издадена. Жалбата е подадена на 21.05.2024г. /чрез районната администрация/, в 14-дневният срок, считано от получаване на административния акт от две активно легитимирани физически лица, наематели на общинско жилище. С постановеният акт се прекратява едностранно това правоотношение, поради което актът е неблагоприятен за своите адресати и очевидно е налице правен интерес от неговото оспорване. Заповедта е годен за обжалване индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Неоснователно е становището на ответната страна /Кмета на СО-район „Н.“/ за това, че искането за спиране на изпълнението на акта е „безпредметно“, тъй като с обжалването се спира изпълнението на заповедта, което становище е изразено в съпроводителното писмо към преписката. Както се сочи и в самият административен акт, оспорването не спира изпълнението, който текст напълно съответства на цитираната и в заповедта разпоредба на чл.46, ал.5 от Закона за общинската собственост и според която жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът не разпорежи друго. Следователно, налице са предпоставките на чл.166, ал.4 от АПК, доколкото самият законодател не е ограничил възможността за спиране на изпълнението от страна на съда, по искане на оспорващите, каквото е направено в случая.

Съгласно чл.166, ал.2 от АПК „При всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.“

В случаят, налице са противоречиви тези на страните относно наличието на основание за прекратяване на наемното правоотношение, като според ответната страна установеното обстоятелство за притежаван от двамата наематели недвижим имот в [населено място], с предназначение – жилище, с площ от 54.51 кв.м., който системно не е отразяван в подавани от наемателите ежегодни декларации е основание за такова прекратяване, а според становището на жалбоподателят меродавно за това е не само наличието на недвижим имот, а и неговото квалифициране като „годно за постоянно обитаване жилище“. Тези въпроси са по съществото на спора и ще намерят отражение в крайния съдебен акт, а към настоящият момент не могат да се обсъждат.

Именно поради факта, че самото прекратяване на наемното правоотношение се основава на невярно подавана информация според ответната страна, с оглед контекста на гореизложеното, а според заявеното от жалбоподателите този имот в [населено място] не е бил годен за обитаване, към този момент тези спорни аспекти и относимите към законосъобразността на акта обстоятелства и доказателства следва да се преценят в хода на съдебното производство. Понастоящем, тези факти и доказателства не могат да се обсъждат, в противен случай съдът би изразил становище по съществото на спора предварително.

При тези констатации, може да се приеме наличието на надделяващ частен интерес над обществения, доколкото със заповедта е разпоредено на двамата жалбоподатели да освободят имота в едномесечен срок от връчване на заповедта, т.е. считано от 08.05.2024г., а при нейното предварително изпълнение биха могли да настъпят значителни или трудно поправими вреди за двете физически лица при положение, че заповедта се изпълни предварително без да е ясно дали прекратяването на наемното правоотношение е законосъобразно, в хода на висящото производство по нейното оспорване. От друга страна, както сочат и жалбоподателите, независимо дали оспорването е основателно или не, изпълнението на акта след влизането му в сила не би причинило непоправима вреда за общинската собственост, нито може да се осуети изпълнението на заповедта, в случай, че съдът я обяви за законосъобразна, поради което не са налице и причини налагащи нейното предварително изпълнение.

По изложените съображения, съдът намира, че са налице изискуемите предпоставки за спиране на допуснато от закона предварително изпълнение на заповедта до нейното евентуално влизане в сила, респективно до влизане в сила на крайния съдебен акт, т.е. искането е основателно и следва да бъде уважено.

Мотивиран от изложеното, АССГ, второ отделение, 53 състав

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед № РНД24-РД56-190 от 23.04.2024г., издадена от Кмета на СО- район „Н.“, допуснато по силата на чл.46, ал.5 от ЗОС, до приключване на настоящото производство с влязъл в сила краен съдебен акт.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба от страните /жалбоподателите и ответника- Кмета на СО- район „Н.“/, в 7-дневен срок от съобщението пред ВАС на РБ, съгласно чл.166, ал.3 от АПК

СЪДИЯ: